

Můžeme si za vše sami. Nikdo nám nenařídil, že máme zblbnout a dělat věci, které nás ničí – Green Deal a infiltrování dětí ve školách

 radiouniversum.cz/vondruska-vlastimil-3d-muzeme-si-za-vse-sami-nikdo-nam-nenaridil-ze-mame-zblbnout-a-delat-veci-ktere-nas-nici-green-deal-a-infiltrovani-deti-ve-skolach

Vlastimil Vondruška Díl 3/4

Text 4.8.2024 35 min Přehrát

#Historie #Ideologie

Znáte ten stav, který často zažívají rodiče ve vztahu k dětem? Víte, že se něco stane, ale můžete jen varovat, a pak trpně přihlížet, když se vaše prognózy naplňují. Stejně pocity asi zažívá v současnosti ne jeden vědec – sociolog, demograf a také historik – jako třeba můj host Vlastimil Vondruška, když řekl: „Nejspíš se nacházíme na prahu přeformátování evropské civilizace, protože z hlediska natality a mortality je zřejmé, že počet muslimů bude sílit, ať chceme, nebo nechceme. Pokud tedy vy, ženy, nevstoupíte do boje, abychom tento poměr srovnali, což je ale jaksi nereálné, i kvůli impotentní politice většiny vlád, které nepodporují mateřství. A v Německu jsou skupiny bláznivých holek, které odmítají mít děti, aby nezvyšovaly uhlíkovou stopu a aby tím zachránily planetu. Takovéhle pomatenosti naši civilizaci rozleptávají, a hrozí jejím zničením.“

V minulosti se nejedna civilizace začala chovat podobně sebedestruktivně, ale zároveň už jen skutečnost, že jsme tady, je živým dokladem toho, že máme šanci čerpat i z historie příklady, kdy jsme se chovali racionálně a životaschopně.

Martina: Kdo před těmito velkými krizemi v historii varoval natolik, že se to dostalo kronikářům do brku? Byla to třeba určitá skupina ať už kněží, kazatelů, nebo tehdejší vědci nebo vědky? Ale teď se bavím

o těch, kteří byli blízko tomu, že pracovali s určitými fakty, jevy, které vyzpozovali, a dali si to do souvislostí. Nemluví o těch, co neustále předpovídali konec světa – sektáři, flagelanti a podobně.

Vlastimil Vondruška: Umět definovat krizi tak, jak to vnímáme my, to tehdejší teorie ani neznala, a ani nemohla uchopit. Oni ale dokázali predikovat některé události, které považovali – z hlediska budoucnosti – za nesmírně nebezpečné. Když se třeba vrátíme ke 14. století, tak tehdy se začaly objevovat celé zástupy různých univerzitních mistrů kazatelů, kteří pranýřovali církvev – a to mělo širší dopad. Mnozí z nich cítili, že kroky církve mohou vést k poleptání důvěry lidí v církvev, a to už je obrovský průšvih. Tehdy, i když to takto nikde definováno nebylo, přesto většina lidí věřila v Boha, ale církvev byla pouze úřad. Když nevěřím církvi, tak to neznamena, že jsem ateista. Tehdy, zvlášt' po velkém moru 1348–1352, si lidé najednou začali říkat: „Proboha, my přece věříme v Boha, chováme se mravně, odvádíme desátky, a církvev nám za to má vyprosit Boží milost, ale ona to nedělá, ona neuspěla: Bůh zabil v obrovských bolestech třetinu populace západní Evropy.“ Z toho začala vycházet většina kacířských, potažmo protestanských hnutí s tím, že církvev se musí obrodit. To, že Bůh trestá věřící, není chyba věřících, ale církvev, protože ona jako úřad zklamala. A požadovali reformu – což je stejné, jako my požadujeme reformu Bruselu, ale stejně se nic nestane, a jsou to hlasy volajících na poušti – a stejně tak se nestalo nic ani tehdy, dokud nedošlo k takovému průšvihu, že lidé proti církvi povstali. Teprve tehdy církvev pochopila, že má-li přežít, musí se obrodit.

A potom přišel Tridentský koncil, který stanovil naprosto nový způsob vztahu církvev – věřící, církvev – ideologie, a tím církvev oddálila obrovský úpadek, a dokázala odrazit atak protestantismu. Takže tyto hlasy tady byly ve 14. století hlasité, známé a zřejmé, ale nevedly k ničemu. A až teprve když došlo k protestanským válkám, tak to donutilo církvev, aby to, na co kazatelé ve 14. století upozorňovali, v 16. století provedly.

Martina: Vlastimile, mohl byste tuto vaši historickou paralelu, která se mnohokrát v historii v různé podobě zopakovala, naroubovat na současnost?

Vlastimil Vondruška: Myslím, že už jsme o tom hovořili docela zřejmě: Naše společnost slábne, a existují tady hlasy, které často dokážou pojmenovat základní problémy, které existují. Ale věrchuška to nechce slyšet, nechce to slyšet spousta lidí, a existují tady celé hordy těch, kteří jsou ochotni přijímat prapor modernismu, ať to stojí, co to stojí, protože je to „správné“. My jsme teď asi tak v situaci konce 14. století, kdy se zřetězily problémy hospodářské, finanční, ideologické, a kdy se začalo měnit klima. Všechno tohle na konci 14. století bylo. A začala se zhoršovat sociální situace lidí, ale začala se zhoršovat i ekonomická situace střední vrstvy, protože příjmy rytířů, normálních zemanů, začaly dramaticky klesat, a oni se nakonec časem mnozí čeští rytíři překlopili, takže hegemonem počátku husitského hnutí byli zneuznaní katoličtí kněží a rytíři, zemani.

Tyto všechny věci fungují i dnes. Otázka je, kam to bude kráčet, protože my tady máme dva faktory, které tehdy neexistovaly, a sice: Problém migrace, protože oni se nemuseli vypořádávat s tlakem toho, že tady je jiná skupina, která má naprosto odlišný náboženský, a řekněme běžný způsob života, právní pojetí, a tak dále. S tím oni se nemuseli vypořádávat. A pak druhá věc je, že se nemuseli vypořádávat s tlakem médií, protože tehdy kazatel odvedl lid na horu, a tam jim řekl, že přichází skonání věků, a je nutno začít konat pokání. Taková manipulativnost, která dnes existuje, tak na tu neměli technické prostředky.

A tato manipulativnost je obrovským nebezpečím, protože celá naše realita je vnímána skrze naše myšlení, a jestliže nám do myšlení vložíte určité floskule, tak my realitu nevnímáme podle toho, jak a co se děje, ale průzorem těchto floskulí. Co se týká třeba klimatu, tak spousta

lidí ví, že to je naprostá katastrofa, že když nevybijeme krávy, tak se tady uvaříme, a tak dále. Jsou to naprosté hlouposti, ale vyžeňte tyto hlouposti lidem z hlavy. A to, bohužel, brání tomu, aby se začala dělat racionální politika. My jsme povýšili modernistickou ideologii nad rozum, což je zase dáno výchovou, a tak dále. To je složitá záležitost, ale obecně v minulosti, i když bojovali za Ježíše Krista, tak se v první řadě snažili chovat racionálně, protože se potřebovali uživit, ale my už dnes máme pocit, že se uživit nemusíme, protože musíme bojovat za čisté ideologické postuláty.

Takzvané demokratické strany spílají jiným, demokraticky zvoleným, že jsou nedemokratické. Jak mohou být nedemokratické, když jsou demokraticky zvoleny?

Martina: Jistá změna tady je, protože zatímco dříve ti, kteří varovali před předvídatelnými krizemi, byli považováni a nazýváni tmáři, posedlí, sektáři, tak dnes jsou to kverulanti, dezinformátoři, dezoláti, lidé šířící konspirační teorie. A pozor, nejsou upalováni, jsou pouze zesměšněni, umlčeni, vyobcováni z takzvané slušné společnosti, ale...

Vlastimil Vondruška: Jak to, že nejsou upalováni? Ostrakizovat někoho, zesměšňovat, co to je? V současné době je jasné, že neskončí na hranici skutečné, ale ...

Martina: Ale je společensky zničen.

Vlastimil Vondruška: Společensky je zničen, a skončí také jakoby na hranici. My používáme sice delikátnější prostředky, ale často mnohem krutější.

Martina: Vy jste tady řekl, že za to, že nevítežím rozum a fakta, může modernistická ideologie. Toto je skutečně největší žába na prameni toho, aby lidé přemýšleli racionálně na základě faktů, na základě zvážení nejrůznějších informací?

Vlastimil Vondruška: Už od doby komunismu se všechny vlády snaží lidi odnaučit racionálně přemýšlet. Vždycky se jim předkládají určité vládní teze, a lidé jsou nuceni, aby těm tezím věřili bez ohledu na to, zda se jim zdají správné, nebo nezdají. Tento tlak, který trvá, řekněme, čtyři generace, člověka postupně odnaučil, nebo většinu lidí odnaučil, analyzovat fakta: „Řekli to v televizi, tak je to tak. Co já o tom budu uvažovat. To není ani moje věc. Já se potřebuji starat o úplně jiné věci.“

To ale souvisí i se školstvím. Školství už léta vůbec nevede výchovu k tomu, aby se děti učily přemýšlet, ale cpou se jim do hlavy různé floskule, a ty jsou nezpochybnitelné – a to má počátek v komunistickém školství. Tehdy existovaly nějaké teze marxismu-leninismu, a nesmělo se diskutovat o tom, co by mohlo být jinak, a dneska ve škole existují teze modernismu, a nesmí se diskutovat o tom, jak by to mohlo být jinak. Tudíž lidé se odnaučili tomu základnímu – nevěřit a nevěřit. Souvisí to i se způsobem, jak se lidé, nebo společnost, učí pracovat s fakty, protože rétorika a logika byly dřív integrální součástí každé vzdělanosti, ale dnes ani rétorika ani logika nejsou žádány, protože schopnost analyzovat fakta v mluveném projevu, hledat si reálná fakta, umět je spojovat – to je věda, to je metoda, a ta bohužel vymizela. To, že se lidé podvolují, je dáno tím, že nejsou schopni v analýze zjistit, že by to mělo být jinak. Samozřejmě nějaká politická strana jim řekne: „Pozor, pozor, tito jsou špatní, a tito jsou dobří.“ A podle naturelu je někteří označí za xenofoby, jiní zase nevím za co. Ale my už toto vůbec neumíme analyzovat. Vezměte si třeba pojem, že takzvané demokratické strany těm ostatním spílají, že to jsou strany nedemokratické. Proboha, co je to za pitomost? Demokracie je přeci metoda výběru, to je podstatou demokracie. Demokracie je vláda většiny, tak to je od antiky. Demokracie je to, že si lidé někoho vyberou.

Martina: Ovšem hlavním cílem současnosti je zlikvidovat demokratický princip různosti.

Vlastimil Vondruška: Pod heslem „demokracie“ se dnes schová všechno. Takže tvrdit, že nějaká strana, která byla zvolena legitimními hlasy lidí, je nedemokratická, je protimluv, protože strany se ustanovují demokratickými volbami. A pokud někdo dostane hlasy, tak byla ustanovena demokraticky. Můžeme říci, že strana je konzervativní, můžeme říci, že strana je protimigrantská, ale není nedemokratická, protože demokracie je technika výběru, která má nějaké další konsekvence, ale nic jiného to není.

Floskule, které jsou nám vnucovány, nejsou rozumové, ale ideologické. Když jsme podle statistiků v něčem nejhorší v Evropě, tak Fiala řekne, že to neplatí, a vynadá jim.

Martina: Řekněte mi, když teď hovoříte o tom, že za demokracii se v současné době schovává leccos – docela jsme to teď měli téměř jako manuál na Slovensku – tak co se za demokracií schovává především? Protože já jsem tady zmínila potlačování principu různosti, snahu některé názory kriminalizovat, přestože nejsou kriminalizovány v našich občanských a trestních zákonících. Co všechno se nám momentálně schovalo pod vznešené slovo „demokracie“?

Vlastimil Vondruška: V podstatě totéž, co se za komunismu skrývalo pod pojmem „uvědomělost“. Každý názor, který nesouzní s vládou, byl kdysi označován za oportunistický, nebo kontrarevoluční, a dnes každý názor, který nesouzní s Bruselem a s modernisty, je označován za nedemokratický. A to i v situaci, kdy třeba v Německu podle některých výzkumů takzvané nedemokratické názory mají třeba 60 až 65 procentní podporu lidí, a tak jsou označovány za nedemokratické, protože se to nelíbí vrchnosti. Ze slova „demokracie“ se stal fackovací panák, který se nastavuje mediálně, aby se řeklo: „Tento názor je fuj, fuj. Tento názor je ten správný, čistý.“ Je to boží víra, neboť od nejstarších časů společnost pořád válčí s problémem, nakolik víra – a teď nemluvíme o náboženské víře, ale obecně – nakolik má člověk věřit, a na kolik má používat rozum. Pro vrchnost je vždycky ideální,

aby člověk nepoužíval rozum, ale pouze svou víru. Na tom byla postavena celá filozofie středověku, ale i komunismu, když už jsem ho tedy zmínil. Ve středověku teologie, za komunismu marxismus-leninismus, a dnes nejrůznější modernistické komplexy evropanství. Evropanství, to je dnes víra. Evropanství není racionální filozofie, je to víra.

Martina: Ekologie je víra. Green Deal je víra.

Vlastimil Vondruška: Ekologie i Green Deal jsou samozřejmě víra. Proto nejrůznější chytrí lidé v celých dějinách vždycky neustále upozorňovali na to, jak důležitý je rozum a pochybování. To známé „dubitando ad veritatem pervenimus – pochybováním dojdeme k pravdě“, a spory ve scholastickém táboře mezi Abelárdem a Anselm z Cantebury, kdy Anselm z Cantebury říkal: „Věřím, abych mohl poznávat.“, zatímco Abélard to otočil, a říkal: „Poznávám, abych mohl správně věřit.“

Martina: Normální oportunist.

Vlastimil Vondruška: Ano, a také na to doplatil. A stejné je to dneska. Floskule, které jsou nám vnucovány, už nejsou postaveny na rozumové analýze, ale na ideologii. Když statistika zjistí, že jsme v některých ukazatelích v Evropě úplně nejhorší, tak Fiala prohlásí, že statistika neplatí, a s touto statistikou se nedá počítat, a vynadá statistikům, a tak dále. Je to stejné, jako v Moliérově hře sluha, který je přistižen, říká: „Pane, snad byste nevěřil více svým očím, než svému věrnému sluhovi?“

Za vše, co se dnes děje, si můžeme sami. Nikdo nám nenařídil, že máme zblbnout, a dělat věci, které nás ničí, Green Deal, a infiltrování děti ve školách blbostmi. Nejednáme racionálně, ale ideologicky.

Martina: Vlastimile Vondruško, musím říci, že jste mě na začátku nesmírně nadchl slovy, která jste použil, protože to teď neustále s mužem říkáme: Proč progresivisté používají stále slovo „woke“, když na to už máme zejména od 50. let tak trefné slovo „uvědomělý“. Teď jsme se bavili o tom, co s krizemi, a mě by zajímalo, jestli si myslíte, že současní politici – a teď opravdu mluvím obecně, nemám na mysli jenom naše – mají nějaké předpoklady, schopnosti, a hlavně tendenci, vůli, rozpoznat, pojmenovat, a třeba i zabránit skutečným hrozbám pro současnou společnost?

Vlastimil Vondruška: Politika je jako každé jiné řemeslo, najdete tam ňoumy, a najdete tam chytré politiky. To neznamena, že politici jsou schopni tyto problémy exaktně pojmenovat a řešit, protože politici jsou víceméně schopni pohybovat se jen v mantinelech, které jim dáváme my, společnost, voliči. My často politikům spíláme, co všechno udělali špatně, ale když to vezmeme do důsledku, tak to není jejich chyba, ale naše chyba. Masaryk říkával, že národ má takové politiky, jaké si zaslouží, a my často nějakým politikům, nebo nějakým politickým stranám spíláme, ale když pak má dojít k volbě, tak je znovu zvolíme, protože: „On má hezkou kravatu. On to teď říká tak hezky. On to asi myslí dobře.“ My už do toho neumíme vstupovat racionálně.

Celý problém je v tom, že je to uzavřený cyklus: My zvolíme nějaké politiky, kteří mají program, často hezký, který pak stejně nesplní. Jak říkával František Trnka, když jsem s ním kdysi spolupracoval – a tehdy dělal svou Liberálně sociální unii – co se týká programu: „Žádná strana vám nemůže dát tolik, kolik my vám dokážeme slíbit.“ Je to uzavřený cyklus, a chyba není jenom v politicích. A politici nejsou schopni nic změnit, pokud to nebudeme chtít změnit my. Ale zase, pod pojmem „chtít“ to není v tom, že jednou za čas někde v hospodě u piva řekneme: „To jsou blbci. Měli by to udělat jinak!“, ale v tom, když se vytvoří skutečně občanský tlak na určité hodnoty. A tento občanský tlak na určité hodnoty je třeba v tom, že se rodiny začnou více starat o své

děti, a nedovolí, aby je ve školách infiltrovali nesmysly, aby samy, pokud se věnují nějaké práci, věci dělaly s určitou rozvahou a s určitým výhledem na to, co chtějí, co by mělo být. Je to strašně složité, ale není to věc jakoby mávnutí kouzelného proutku – je to záležitost na generaci, na dvě generace, a máme to ve svých rukách my.

A pokud budou politici špatní – znovu opakuji – není to chyba politiků, je to naše chyba. My si můžeme za všechno, evropská civilizace si může za všechno to, co se dnes děje, to nám nikdo nenařídil, že máme zblbnout. To nám přeci nikdo nenařídil, že máme začít dělat věci, které ničí naše hospodářství. Nikdo nám nenařídil, že musíme začít prosazovat Green Deal, protože kromě Evropy ho nikdo neprosazuje. Všude se o něm sice mluví, ale pouze my děláme opatření, které naprosto likvidují naši ekonomiku, a Čína tomu zatleská a dováží sem zařízení, které tady neumíme vyrobit. Dodává sem solární panely, i když dovézt sem solární panely je mnohem větší zátěž CO₂, než tyto panely ušetří ve srovnání s tepelnými nebo jadernými elektrárnami. Takže my nejednáme racionálně, my v rámci ideologie děláme kroky, které jsou ještě horší, ještě více devastující: Odřízneme se od ruského plynu nebo ruské nafty? Výborně, budeme to kupovat z Německa. A odkud to má Německo? Z Ruska.

Martina: Z Ruska, ale aspoň nám to může přeprodat draž.

Vlastimil Vondruška: To je stejné, jako vtip z doby lihové aféry: Celník se hádá s Copperfieldem, kdo je lepší kouzelník. Copperfield ukazuje kouzlo, a celník říká: „Takhle bouchnu razítkem, a támhle v tom kamionu je najednou lehký topný olej, už to není nafta, je to lehký topný olej. Jediným razítkem jsem změnil všechno, co je v kamionu.“ Stejně tak je to tady: My budeme z nedemokratického plynu přes Německo kupovat demokratický plyn. To jsou prostě absurdity, za které si můžeme my, protože nám to nikdo nenařizuje. Tyto hlouposti

připouštíme my, a dokud to budeme připouštět, tak si tady můžeme stále povídat o podvolení, a jaké nebezpečí nám hrozí, ale nestane se nic radikálního.

Média dnes ovlivňují, nastolují agendu, vybírají informace, a formují společnost tak, aby lidé souhlasili s vládou. Novináři se odtrhli od reality a myslí si, že když něco řeknou, tak je to posvátné.

Martina: Vy jste řekl, že máme politiky, kteří nás ženou do krize, do problémů, do nelogičnosti, a mnohdy do věcí, které jsou proti přírodě – o zdravém rozumu už ani nemluvím. To tady zmiňujeme často. Bavme se teď třeba právě o věcech, které jsou proti přírodě: Vy tady mluvíte – v souvislosti s informováním nás občanů – o mediální iluzi reality. A mě by zajímalo, proč média tak často nepopisují realitu? A zároveň se v historii dostáváme do krizí i v době, kdy jeden pergamen měl cenu vesnice, ale tam do toho žádné novináře, ani pamfletáře nemůžeme v žádném případě zahrnout, a dát jim „černého Petra“.

Vlastimil Vondruška: Média prošla za, řekněme dvě stě let, kdy tedy se začala formovat mediální sféra, proměnou chápání toho, co je posláním médií. Prapůvodně to bylo pouze a jedině informovat, nic jiného, a i trochu vydělat. K této informovanosti patří trošku i bulvár, a tak dál. Nicméně teprve kolem druhé světové války se začalo v Americe uvažovat o tom – v souvislosti s prezidentskými volbami – že média by se dala výborně využít v politickém boji, tedy, ne jenom že by informovala, ale ovlivňovala – a to je obrovský rozdíl.

Tehdy to v teoretické rovině rozpracoval jistý Paul Felix Lazarsfeld, což je otec mediálního světa, který vytvořil teorii takzvaného nastolování agendy. On říkal, že média v tuto chvíli nemají jenom informovat, ale mají formovat společnost tak, aby lidé fungovali ve shodě s vládou. A to má tři stupně: První je – analyzovat, co lidé chtějí, sbírat fakta. Druhá věc je – vytvořit body, které konvenují vládě. A třetí je – začít je prezentovat tak, aby to lidi ovlivnilo tak, aby fungovali pouze ve shodě

s vládou. Čili toto nastolování agenty v podstatě zavedlo to, že noviny přestaly informovat, nebo aby vybíraly jenom ta fakta, která se hodila vládě. Smyslem médií se stalo ovlivňovat společnost, a za to samozřejmě média začala získávat peníze od vlády, dostala se do světelných reflektorů, a to postupně rozmazlilo novináře tak, že se novináři dnes furt vidí tak, že jsou svědomím národa, že oni jediní vědí, jak to je, a že když novinář něco řekne, tak je to vždycky posvátné. To je stejné, jako kráva v Indii – kráva v Indii je posvátná, a novinář je také posvátný, novinář se nikdy nemůže zmýlit. A když novinář něco řekne, tak to prostě všichni musí akceptovat. A tím se vytvořil svět, který je odtržený od reality.

Já osobně jsem často mluvil s různými dívkami, které absolvovaly žurnalistiku, a ty pomalu netušily, jestli má kráva čtyři, nebo šest nohou – když to přeženu. Navíc si nebudeme namlouvat, že Praha, společnost Prahy, je reprezentativní vzorek České republiky – starosti a názory, které žijí na venkově, jsou v Praze často nekomfortní, nepřijatelné, ale přitom pořád venkov je většina této společnosti, ale rozhoduje úzký okruh z Prahy, a novinářů. Takže mnohé věci, které jdou proti zdravému lidskému rozumu, jsou v rámci ideologie prostřednictvím médií povyšovány na fakta.

A to souvisí ještě s jinou teorií. Jsou známa Overtonova okna, kdy pomocí velice manipulativního mediálního – a jiného společenského tlaku – můžete naprostý nesmysl časem do lidí vmáchnout tak, že ho začnou považovat za něco normálního, přirozeného, a co ve svém životě buď tolerují, nebo dokonce chtějí. A tímto obrovským tlakem se podařilo za x let vmáchnout do představ společnosti, že potřebujeme Green Deal. A to ve chvíli, kdy prozíraví politici typu německého ministra hospodářství Habecka přišli s tím, že fajn, takže teď už všichni chceme Green Deal, a teď, ve jménu tohoto, začneme dělat opatření: V Německu jsou teď třeba povinně nařízena tepelná čerpadla pro vytápění, což je půvabné v tom, že kromě toho, že jsou strašně drahá,

a kapacita Německa je v tuto chvíli omezená, tak ještě německý výrobce čerpadel Viessmann z Německa odešel, takže se najednou začalo zjišťovat: Ano, přijali jsme nějaké náboženství, ale to se dá těžko plnit. A teď jde jenom o to, aby politici dokázali říct: „Hergot, my jsme vymysleli náboženství, které se nedá zrealizovat.“ Ale církev také vymyslela náboženství, které bylo pochybné, stála si za tím. Já si rád všímám toho, jak podle evangelií vstal Ježíš z mrtvých, a od začátku to té náboženské komunitě bylo divné: „Jak se to mohlo stát?“ Takže existuje jeden velký církevní myslitel 2. století, který se jmenuje Quintus Septimius Florens Tertullianus, který napsal knihu De carne Christi, O těle Ježíšově, jehož základní tezí je: „Věřím tomu, i když to vypadá pochybně.“ A to je základní teze, se kterou církev pracuje, protože my tomu přece musíme věřit – je to v evangeliích. A i když to je zdánlivě proti zdravému rozumu, tak tomu musíme věřit. A toto se dnes pomocí Overtonových oken, pomocí nastolování agendy, podařilo dostat do naší reality.

Všechny příspěvky s Vlastimil Vondruška

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.